

"Bilajonag" 1952. III. 24

244

Új munkások a Blaha Lujza-téri munkahelyen

ÉPÜL BUDAPEST BÜSZKESÉGE

A budapesti ember számára már megszokott kép, hogy a Budapesti Nagyráthoz melletti téglaírat zárja el a melékantát. A földalatti épít itt is — ez a 7-es munkahely. A Blaha Lujza-téri ragyogó szép földalatti állomás építői dolgoznak itt. Azoknak, akik most idejöttek az ország minden részéből, — egész életükre szóló élmény és büszkeség lesz, amikor majd elmondhatják: „En is építettem ezt az állomást!” — Láttatatlan érdemrend lesz ez a földalatti építőim.

A földalatti üzemelés öltözében menet készülődnek a kesztonba szálláshoz a Reguli-brigád tagjai. Legtöbbjük körülül a hosszú asztalt, rágszáj-ják a védőfeletnek kapott cukorkát. Egy-két várjár, a többi új munkás és mind vidéki munkás. Van itt földművesből, hentesegédig mindenfajta ember. Rózsa József volt villanyszerelő a „legőregbő” kesztonos. Ő a tefla-mester. Minden szava vicc, állandóan mókázik. Nem is esik szó másról, csak trifáról. Ez persze nem baj, a baj az, hogy csak trifáról esik szó. Talán azért is van így, mert a 7-es munkahely építőinek öltözőjét jogszabályon gondolatunk egy testező egyjet öltöz

tözöfjének is. Ugyanis gondosan vezetett táblázatok mutatják a falon helyi asztalténisz- és sakkversenyek eredményeit. A munkaversenyről, az élet eredményéről, az április 4-re feltételek teljesítésének állásáról — egy szó sincs. Nem véletlen, hogy kissé álmos itt a verseny.

Kenderné, izmos parasztiú Huszka Jenő. Tízennyolc éves, szegedkörményi, szülei tiszcs-tagok. Januárban jött fel a fővárosba, a 7-es munkahelyen fel-szini segédmunkásnak vették fel. „Kenderné Leszek — mosolyog büszkén már az elképzelésre is —, de két évig utáni kell.” Oda ugyanis huszéves kor alatt nem lehet senki. „Nem bói, én ritáram” — teszi hozzá. Beszélgetés közben nem is a munkáját figyel, a lapátot nem adja ki a kezéből. Szereti a munkát, tud dolgozni. Viszont vele alig foglalkoznak. Járnár óta itt van, de még a szakcserevel nem kereste meg, hogy tagnak feleljen. A verseny? Tudja, hogy brigádban dolgozik és versenyben, de azt is szeretné tudni, hogy ez a verseny hogyan áll.

Befelejéshez közelít a földalatti, orvosi rendelő és bejegyzésbe építése. Ezen dolgozik Nagel Ilona köntüves. A képm

zós volt, decemberben szabadult. Mosolygósan, szorgalmas ember. A múlt hónapban került ide egy másik munkahelyről.

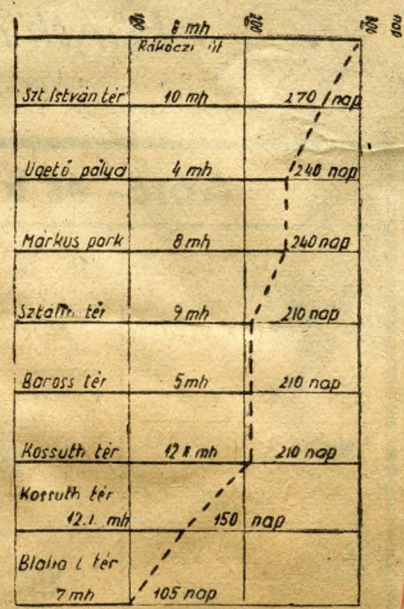
Sok mindenkint nem ismer a munkahelyen. Nem ismer a párttitkár elölését sem. A multkoriban kereste, beszélt is vele, — illetve de hogy beszél. Aki ő a párttitkárnak gondolt, az a munkavezető volt. Egyéni munkája jól halad. Februárban átlagosan 127 százalékos teljesítést, ami szép eredmény. Azt azonban már nem tudja, hogyan áll a versenyben, kiket előzött meg, hogy kik előzték őt meg. Erről nincs kimutató.

Talán ezért is álmos itt a verseny. **A Budapesti Nagyráthoz mellett a földalatti vasút Blaha Lujza-téri állomásának előmunkálatait végzik.** A 7-es munkahely pártvezetésében és szakszervezetében dolgozó elvtársak gondoskodjanak arra, hogy nemcsak a szellőzőfolyosóért, az állomásért — de az itt dolgozó emberekért is felelősek azokért, akik közül sokan komunisták, sztahanovisták és lehetnek, mire a mélyedő aknából kitárgyított földalatti állomás lesz.

Épül Budapest büszkesége

Ami két éve 300 napig tartott, most 105 napig

1950 májusában indult meg a földalatti építkezése a Rákóczi-úti munkahelyen. Ekkor 300 nap kellett ahhoz, hogy az építők függőleges irányból vízszintes irányba kitorhessenek. Először ugyanis a függőleges aknát készítették el, aztán kezdenek hozzá vízszintes irányban a szellőzőfolyosó építéséhez. Azóta közel két év telt el és számos munkahelyen kezdődött meg az építkezés. A munka egyre fejlődött, a földalatti dolgozói, a kesztonosok, várjárók, mérnökök tanfolyamokon fejlesztik szaktudásukat. A szovjet tapasztalatok egyre következetesebb alkalmazása s emellett az újítások számai, a műszaki feltételek egyre jobb biztosítása hozzájárultak ahhoz, hogy a legutóbbi vízszintes kitorréshez — a Blaha Lujza-téri munkahelyen — már csak 105 nap kellett. Míg az első időkben egy méter aknagyűrű elkészítésének ideje hat nap volt, ma ugyan ez két és fél — három napig tart.

Grafikonunk szemléltetően mutatja a fejlődést a Rákóczi-úti munkahely 300 napos kitorrésétől a Blaha Lujza-téri építők 105 napos eredményéig. Az első oszlopban a munkahely számának

jelzését, a második oszlopban a kitorrés idejének adatát olvashatjuk.

"Bilajonag" 1952. III. 24